

TOSAMA

STEV. 1
LETO IV

JANUAR
1968

GLASILO TOVARNE SANITETNEGA MATERIALA - DOMŽALE

PA 950/1021

Naš razgovor

Ni lahko, pa je le šlo, da sem končno le dobil tovariša direktorja toliko prostega, da se je lahko pomenil z menoj. In vendar po eni strani mora tudi naša TOSAMA dobiti svoje prispevke. Torej znašel sem se pred utrujenim, pa še vedno dobro razpoloženim tovarišem direktorjem in mu pojasnil zakaj sem pravzaprav prišel. Že vnaprej sem imel pripravljena in zabeležena vprašanja, na katera naj bi bralcem Tosame odgovoril. Vsa vprašanja so se nanašala na uvedbo spremenjenega delovnega časa, ker o tej snovi sedaj mnogo razpravljamo.

Kakšne možnosti so v našem podjetju za uvedbo spremenjenega delovnega časa?

Spremenjen delovni čas bo prišel v našem podjetju v poštev za vse zaposlene člane našega kolektiva, ki delajo v eni izmeni. Toda za uresničitev tega bo treba velikih priprav.

Kako ste se opredelili glede na spremenjen delovni čas ali je ta ukrep pozitiven ali ima svoje šibke točke?

Positivnost je odvisna od pravilnosti organizacijske izpeljave, da bodo uresničene vse možnosti in prednosti spremenjenega delovnega časa, tako pri opravljanju delovnih nalog kot pri vseh zaposlenih na katere se ta sprememba nanaša. Prepričan sem, da je spremenjen delovni čas kot proizvodna oblika pozitiven. Prilagoditi pa se bomo morali takemu, ki nam bo najbolj ustrejal.

Kako gledate na spremenjen delovni čas z ozirom na zaposleno mater, bo s tem razbremenjena ali bo na slabšem položaju kot sedaj?

Če bodo uslužnostne dejavnosti: to je otroško varstvo, družbena prehrana in ostali uslužnostni obrati odigrali svojo vlogo napram našim zaposlenim materam pravilno in pravočasno, bo v spremenjenem delovnem času zaposlena mati prav gotovo razbremenjena. V pogledu na to, da naša zaposlena mati dela v dveh in celo v nočni izmeni, pa bi moral biti ta problem že davno rešen.

Ali se bo storilnost z uvedbo spremenjenega delovnega časa povečala ali ostala na isti ravni?

Prepričan sem, da se bo storilnost povečala, toda le če bodo usluže pravočasno na voljo, kot sem že omenil predvsem otroško varstvo in družbena prehrana. Na osnovi večje produktivnosti pa se bodo dvignili tudi osebni dohodki, da mnogim ne bo treba iskati dodatnih zaposlitev v popoldanskem času.

Ali se bodo pojavili posamezni primeri, da bi pri uvedbi spremenjenega delovnega časa nekatere matere, ki so sedaj zaposlene v eni izmeni, ne mogle več na delo?

To je eno bistvenih vprašanj in zaradi tega moramo uslužnostno dejavnost kot prvo usposobiti, da bo sposobna sprejeti v oskrbo predšolske in šole obvezne otroke v celodnevno oskrbo, ker le na ta način bo mati, ki bo zaposlena v spremenjenem delovnem času z uspehom izvrševala delovne naloge. Da pa se bo pojavil tudi kakšen osamljen primer zapustitve dela, pa ni izključeno.

Predno bomo prešli na spremenjen delovni čas bomo skrbno proučili vse možnosti, na vsak način pa upoštevali mnenje kolektiva preko ankete, ki bi posredovala mnenje kolektiva samoupravnim organom, obstoječim organizacijam, da bodo lahko te ustvarile pogoje za prehod na spremenjen delovni čas.

Zahvalil sem se tovarišu direktorju v imenu uredniškega odbora za odgovore, ki vsebujejo veliko topline in ljubezni do slehernega zaposlenega v našem podjetju.

J. K.

PROSLAVILI SMO DAN REPUBLIKE

Dne 26. novembra smo kot vsako leto praznovali 24. rojstni dan naše SFRJ. Tega dne je bila svečana seja Delavskega sveta, na katero so bili poleg članov in gostov povabljeni tudi vsi tisti člani kolektiva, ki so neprekinjeno zaposleni v podjetju 30 in 15 let ter najaktivnejši člani naše mladinske organizacije.

Svečano sejo je pričel predsednik tov. Cerar Ivan, ki je najprej vse prisotne pozdravil, nato pa je v svojem govoru o pomenu dneva republike dejal:

Mislím, da moramo ta 29. november še posebno lepo proslaviti. Ne zato, ker bi hoteli zdaj sami sebe povzdigovati in sami sebi prižigati kadilo. Tudi ne samo zavoljo tega, ker je to že 24. november, ki je minil od tistega pomembnega, zdaj lahko rečemo zgodovinskega dne.

Dovolj dolga doba je minila, da se dogodki lahko spremene v izročilo in da bi mladi svet le s težavo doumel, kaj se je v resnici prelomilo ti-

stega 29. novembra 1943. leta v mestu Jajcu.

Pa se ni zgodilo ne prvo ne drugo. Odločili smo se, da bomo ostali zvesti samim sebi, da ne bomo obrnili hrpta velikemu idealu prvega 29. novembra in da bomo ostali svobodni.

Tako kot tistega usodnega leta, ko so narod Jugoslavije padli v suženjstvo krutega in krvavega fašizma, smo tudi zdaj sledili klicu proletarske revolucionarnosti, doslednosti in odločnosti za osvoboditev človeka.

Na brionskem plenumu smo z enako odločitvijo sledili ideji socializma in komunizma, kot smo to storili na poziv komunistične partije v letu 1941. Vstali smo zoper mračnijaštvo našega časa, ki se je vrinilo v našo družbo. Ideja, ki smo si jo vpisali v naš zakonik 29. 11. 1943. pa je bila ta, da hočemo živeti svobodno, enakopravno in dostojno življenje. Tako kot takrat, smo tudi sedaj zavrtno odločeni, da ta zakonik, našo

Jubilantom sta čestitala najvišja predstavnika delavskega samoupravljanja naše tovarne

PROSLAVILI SMO DAN REPUBLIKE

ustavno listino, branimo pred komurkoli, ki bi nam jo hotel odvzeti. Na brionskem plenumu smo se odločno izrekli za tisto, ki nas vodi v prihodnost, k svobodnemu človeku. Odločili smo se za odkrito, tovariško reševanje problemov in težav, nasprotij in protislovij in zato, da mora postati proizvajalec — upravljalec zares tisto, kar smo o njem zapisali v naši ustavi. Obsodili pa smo zamisel, ki je hotela porušiti vse tisto, kar smo v teh letih s težavo in samopremagovanjem zgradili in zamisel, ki ni verovala v to, da lahko proletarec samo po poti upravjalca zares postane svobodna osebnost. Vse to je še pred nami. Toda v tem trenutku je najbolj važno, da smo to idejo priznali za svojo, ker smo danes pravo odločili, da uveljavimo svobodno osebnost, kot smo bili takrat v letu 1941 odločeni, da izbirimo svobodo človeku.

Idejo o svobodnem človeku, ki smo jo tistega prvega 29. novembra dokončno in za vselej uzakonili in priznali za svojo, ko smo se zanjo odločili tudi do zadnjega boritja, moramo varovati. Ne zaradi tradicije ali spoštovanja, pač pa zato, ker smo to dolžni zaradi vseh sto in tisočev Jugoslovancev, ki so morali ostati v gozdovih, v taboriščih, doma in na tujem.

To idejo moramo varovati zato, ker nam le ta edina razkriva resnično lepšo in srečnejšo pot v prihodnost. Ker smo to spoznali že leta 1941, ko smo se odločili, da se borimo do končne zmage nad okupatorjem. Kadar danes praznujemo rojstni dan naše nove Jugoslavije in gojimo te tradicije, se včasih dozdeva udeležencu boja, še bolj pa mladini, ki ni doživljala lepot partizanstva, ne strahot vojne, kako da se je vse to takrat moralo zgoditi, vse je jasno in razumljivo in rezultat zgodovinske nuje in družbene zakonitosti.

Vendar oborožena vstaja kot izvršna oblika naše socialistične revolucije ni bila spontano gibanje, v katerem zavestni faktor in človek ne bi imel odločnejše vloge in mesto.

Revolucije nastajajo iz spoznanja množice, da v starih neznoznih razmerah ne morejo več živeti, ko ni več drugega izhoda in poti kot poslednji odločilni boj. K takemu gibanju in odločitvam pa je v veliki meri prispevala svoj delež s svojimi ideali oktobrska revolucija, katere 50-letnico proslavljajo vsi delovni ljudje sveta prav letos. To je v zgodovini delavskega razreda najsvetlejši dan, ki ga je ustvaril veliki revolucionar sveta tov. LENIN.

Tudi jugoslovansko ljudstvo si je na izkušnjah oktobrske revolucije in velikega genija Lenina ter pod vodstvom svoje KP in našega velikega vodje tov. Tita z borbo izbojevalo

svobodo in lepše življenje.

Jugoslovanska skupnost sedaj raste kot zdravo mlado drevo iz korenin revolucije. Prav je, da se teh korenin zavedamo ne samo v vihar- nih časih, pač pa tudi danes v mirnem socialističnem razvoju.

Naše ljudstvo pojmuje revolucijo in njene uspehe globoko in neposredno na vsakem koraku in povsod. V ljudski zavesti je danes jasno to, kar je bilo pred revolucijo samo Titovi prvi četi. Od kar si narod — delovno ljudstvo piše sodbo sam, smo z izrednimi napori, premagujoč gospodarsko zaostalost, docela spremenili obraz domovine, v zadnjem desetletju pa nam je z uveljavljanjem socialističnih družbenih odnosov uspelo tudi spremeniti vlogo in pomen delovnega človeka.

Delovni človek, proizvajalec in upravljalec je danes čedalje bolj pomemben faktor pri našem družbe-

seljivo je dejstvo, da pri vsem tem dinamičnem gospodarskem razvoju ni bila zanemarjena skrb za delovnega človeka.

Tudi v prihodnje bo treba nadaljevati s še večjim tempom naše delo in pred nas postavljene naloge hitro in dobro izvrševati. To pa lahko pričakujemo le tedaj in pod pogojem, če bo sleherni član naše skupnosti sodeloval pri realizaciji zadanih nalog. S temi mislimi vsem skupaj pristočno čestitam k našemu velikemu prazniku 29. novembra ter se vam za opravljeno delo, ki ste ga izvršili lepo zahvaljujem.

Po končanem govoru je predsednik razdelil praktična darila (ročne ure) in sicer za 30 letno neprekinjeno delo v podjetju: Ogrič Hildi in Šorn Minki.

Nato pa še tistim, ki so izpolnili 15 let neprekinjene zaposlitve in sicer: Borc Magdi, Capuder Albertu, Cerar Jerci, Cebulj Dori, Černivec Milki, Juteršek Danetu, Keršič Jožetu, Kokovec Francki, Križman Lojzki, Križnar Ivanki, Kržan Mi-

Proslavo so oplešali nežni glasovi (in en bas) naših ljubkih deklet (in en glas solista)

nem in gospodarskem razvoju, saj je od njega odvisno, kako in kdaj bomo izvršili cilje gospodarske in družbene reforme.

Letos je minilo 17 let od tistega dne, ko je naš kolektiv prevzel upravljanje s proizvodnimi sredstvi v svojo pristojnost. Neizpodbitno si je takrat naložil veliko breme in odgovornost, ko je brez izkušenj začel upravljati s sredstvi velike vrednosti. Vendar volja, delavnost, vztrajnost in požrtvovalnost so bili tako močni, da so bile zapreke uspešno premagane. Ne mislim, da bi danes tukaj našteval vse uspehe, ki so jih imeli naši samoupravni organi in celoten kolektiv, saj so le-ti dobro znani slehernemu članu našega kolektiva.

Zelo pomembno in hkrati razve-

leni, Lenček Malči, Miš Nežki, Mlakar Kati, Pančur Majdi, Pavli Ivanki, Pirnat Stanetu, Podbevšek Milki, Podmiljšak Pavli, Prelovšek Mariji, Pešotnik Jožefi, Savič Tončki, Stojc Darinki.

Predsednik je vsakemu pristočno čestital in se zahvalil za dosedanje delo vsem nagrajencem.

Nato je sledil zelo dobro pripravljen program Mladinske organizacije v počastitev dneva republike, ki so ga prisotni pozorno spremljali in nagradili z navdušenim ploskanjem. Nedvomno si naš kolektiv želi še takih ali podobnih kulturnih programov, ki bi jih naj naša mladina izvedla večkrat, posebno še ob praznikih, kot Dan žena, 1. maj itd. Seveda bi bilo zaželeno, da bi pri izvedbi teh programov sodelovalo še

Poročilo o delu samoup. organov

Upravni odbor je imel v času od 26. oktobra do 20. decembra 3 redne seje, na katerih je razpravjal o sledečem:

- Imenovana je bila komisija za določitev planskih cen za leto 1968.
- Sprejet je bil predlog sindikalne podružnice, da bi letos naredili manjšo proslavo v razdelitvi ur ter slavnostno sejo DS kar v jedilnici.
- Sodelavcema, ki sta bila na praksi za uporabljanje novih strojev v Nemčiji, se odobrijo dnevnice za čas bivanja v tej državi.
- Odobren je bil nakup dveh ventilatorjev za oddelek filtrov, elektromotorja za ventilator, varilne mize, 2 vozičkov za cigaretno filtre ter radiatorja na olje za vratarje.
- Sprejeti so bili naslednji predlogi: Uredniškega odbora TOSAMA: Tov. M. Pavliču se poleg honorarja, kot ga dobe vsi sodelavci za prinesene fotografije oz. slike, povrnejo tudi stroški za fotografski material.
- Odslej se daje honorar za tiskano vrstico 0,25 N din (dosedaj 0,30 N din za tipkano vrstico).
- Člani UO se lahko poslužujejo tovarniškega osebnega avtomobila za vožnje v Krško, kjer pregledujejo klišeje glasila TOSAMA.
- Imenovane so bile komisije za letno inventuro.
- Ker so nekateri člani komisij bolni ali zaradi ostalega dela ne morejo delati tudi v inventurnih komisijah, so člani UO določili nove sodelavce.
- Člani UO so sprejeli sklep, da se krijejo stroški paviljona oz. razstave naših izdelkov v Skopju.
- Tov. računovodji je UO dal pooblastilo, da lahko za štetje denarja pokliče ustrezno število delavcev.
- Osnovni šoli Češnjice, nad katero ima naša tovarna patronat, je bilo za Novo leto odobreno 200 N din.
- Vzgojno varstvenemu zavodu Količevo je UO odobril 2 kg vate v rolah in 2 kg odpadne gaze.
- Tov. Kerč Francu in Kavka Antonu, mojstroma v tkalnici Študa, je UO odobril nagrado v višini 24.000 S dinarjev in sicer se začne izplačevanje z mesecem, ko sta začela kuriti.

PROSLAVILI SMO DAN REPUBLIKE

večje število mladink in mladincev. Svečano zasedanje Delavskega sveta je tov. predsednik zaključil s tem, da se je vsem iskreno zahvalil in čestital ter zaželel vse najlepše ob praznovanju Dneva republike.

P. M.

— Strokovno izobraževalnemu centru Domžale, ki organizira tekmovanje učencev srednjih strokovnih šol, je bilo odobreno 500 N din.

Poleg tega je Upravni odbor razpravjal še o tekočih problemih podjetja.

Delavski svet je imel v tem razdobju 1 redno sejo, kjer je sprejel naslednje sklepe:

- 3 enosobna stanovanja, ki smo jih kupili v bloku nasproti banke, so bila dodeljena naslednjim sodelavkam: Kokovec Justini, Koderman Ivanki in Glavinac Anki.
- Potrjen je bil plan civilne zaščite v primeru vojne oz. elementarne nezgode.
- Sprejet je bil tudi predlog, da se naše podjetje registrira tudi za zunanjetrgovinsko poslovanje, s tem pa se razširi tudi predmet poslovanja.
- Podano je bilo poročilo o rezultatih dela za reorganizacijo podjetja. DS je s tem načelno soglašal.

— Člani so obravnavali tudi rezultate izvajanja pravilnika o kvaliteti dela. Sprejet je bil sklep, da morajo poenterke narediti ob plači seznam odbitnih točk ter ga dati na oglasno desko, tako da se delavci seznanijo, koliko točk imajo odbitih. Odstopanja pri kvaliteti pa so lahko taka, kot jih predvideva JUS.

— Vrata kolesarnice se morajo zaklepiti med delovnim časom, tako da ne more nihče v kolesarnico, ne da bi mu vratar odklenil, nad parkirni prostor za avtomobile in motorje pa se napelje luč.

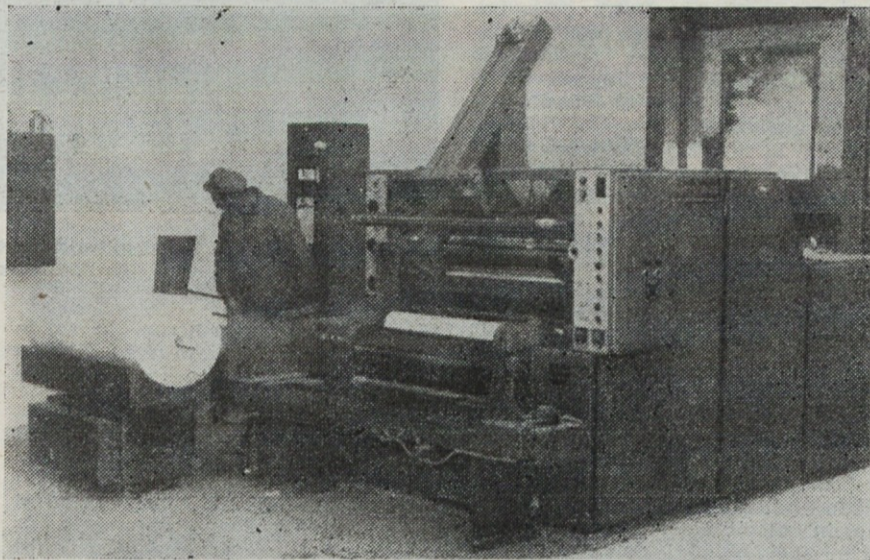
— Za topli obrok se morajo spet uvesti bloki, ker drugače zmanjka malice; ker pa se delavci pritožujejo nad kvaliteto toplega obroka, je bil sprejet sklep, da je treba pripraviti jedilnik za 14 dni vnaprej. To mora urediti sekretariat.

— Odobren je bil nakup teleprinterja.

— Društvu prijateljev mladine je bilo odobreno 500 N din za novoletno obdaritev otrok ter starčkov v Domu onemoglih.

S. S.

MOJA POT V NEMČIJO

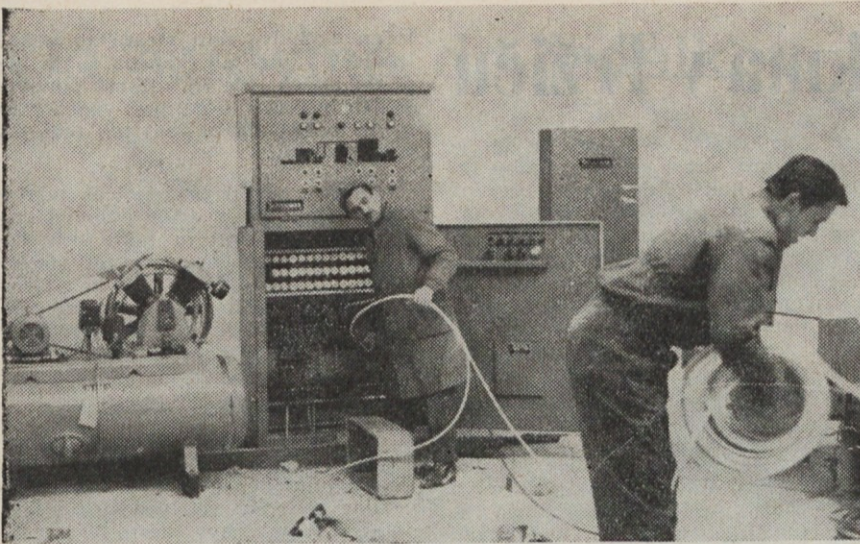
Izkušeno oko tov. Kolbla nadzoruje delo novega čistilnega sklopa

Rad bi v kratkih besedah opisal mojo pot v Nemčijo in nazaj. Bil sem zelo vesel, da se je Tovarna sanitetnega materiala odločila, da me s tov. Viktorjem pošlje za 10 dni na prakso v Nemčijo in sem tovarni zelo hvaležen. Namen tega je bil, da si s tovarišem ogledava tovarno, kjer iz-

delujejo avtomatske čistilne stroje.

Potovanje je bilo zelo zanimivo, saj sva videla marsikaj lepega, zanimivega in koristnega.

Iz Vira sva odšla ob 11. uri zvečer. Iz Ljubljane sva se odpeljala z vlakom proti Jesenicam, kjer sva pokazala obmejnemu organom najine

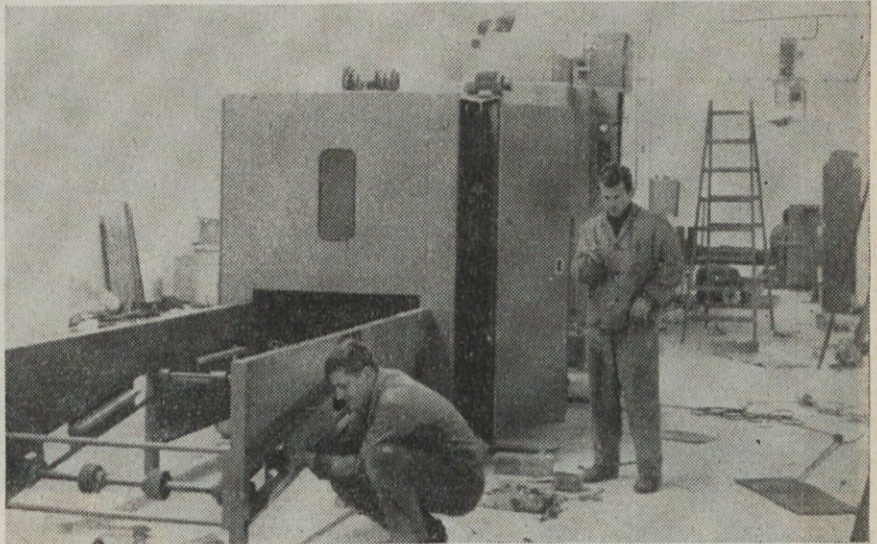

Električarji pod vodstvom tov. Rusulnika so se posebno izkazali pri postavljanju čistilnih strojev

dokumente in potem sva nadaljevala vožnjo proti Nemčiji. Na meji v Nemčiji so naju pregledali zaradi cigaret in žganja. Ker sva imela samo za svojo potrebo, nisva imela nobenih sitnosti zaradi tega. Vozila sva se 17 ur neprekinjeno. Ko sva se pripeljala z vlakom do cilja sva najprej poiskala hotel, kjer sva imela hrano in stancvanje že preskrbljeno.

Prišla sva ob 7. uri zvečer, ker nama ni bilo nič znano, je bilo malo težko. Sreča, da je znal tov. Viktor nemško in tako sva hitro našla kraj, kamor sva bila namenjena. Iz postaje do najinega stanovanja je bilo približno 3 km, kar sva prehodila peš. Ko sva prišla v hotel, sva najprej dala najine podatke. Bili so že seznanjeni o najinem prihodu. Do-

Le kam »paše« ta »šrauf«!

Zanimalo naju je, kako se sestavlja in kaj kateri del pomeni. Radi so nama povedali vse podrobnosti ali kaj, ko je bil le prekratek čas, da bi si vse zapomnil.

Ko je nama počel čas bivanja v Nemčiji, smo šli z dnji večer skupaj na večerjo, kjer smo se lepo imeli. Vodstvo tega podjetja nama je reknilo še skromno darilo za spomin.

Videl sem še dosti lepega, kar si bom ohranil v spominu, ko sem se pa vračal sem pa le misli, povsod je lepo, a doma je najlepše!

K. M.

Domači in tuji strokovnjaki sodelujejo pri postavljanju nove čistilnice

Nogometna tekma v Tržiču

Zadolžili so me, da naj — kot pristaš nogometa v našem podjetju — pripravim nekakšno reportažo s prijateljske nogometne tekme med NK TOSAMA in NK Tekstilne tovarne Tržič, ki je bila odigrana 26. novembra na nogometnem igrišču v Tržiču.

Predno bi napisala kaj več o tekmi sami, naj povem le to, da je nekdo, ki je videl mojo zadolžitev pikro pripomnil: »Če bo pa ženska pisala o našem nogometu, se pa vse neha!« Na, jaz pa, ki se na žogo ne razumem kaj prida, pa vseeno trdim, da se pri nas še sploh začelo ni, vsaj tako ne, kot vsj želimo. Pa naj mi naši fantje ne zamerijo, vem nam-

rabili za trening. Kar veselje jih je bilo gledati, dresi so jih namreč izdajali kot kakšne državne reprezentante. Med tem časom so se tudi nasprotniki počasi »nakapali« skupaj, in to v zelo različnih dresih, nekaj pa še celo v trenerkah. Sledil je pozdrav obeh enajstoric ter poseben pozdrav tov. Peršeta, predsednika naše SP, ki je izročil njihovemu kapetanu šopek rdečih nageljnov.

Približno ob 14.15 uri je žvižg sodnika naznanil pričetek tekme. Navijači so takoj prevzeli svojo dolžnost in dali igralcem precejšen pollet. V nekaj minutah so že naši prevzeli vodstvo. Kmalu zatem pa je nasprotnik izenačil na 1:1. Do pol-

ločen 2:2. Na naši strani so nekaj igralcev zamenjali, kar pa se je tudi do konca igre še večkrat ponovilo. Nič več nismo namreč vedeli kdo bi bil boljši, da bi vsaj tak rezultat tudi obdržali.

Čeprav je bil prvi polčas tekme zelo zanimiv, so v drugi polovici naši dokaj popustili in tako je v izredno kratke mčasu prevzel visoko vodstvo nasprotnik s 5:2, kar je ostalo do zadnjih minut, ko so naši rezultat zmanjšali na 5:3 za Tekstilno tovarno Tržič in takšen je tudi ostal. Dva gola je za nas dosegel tov. Grujič, enega pa tov. Kerč Miha.

V zadoščenje glede poraza so nekateri naši izjavili, da jim teren ni »ležal«. Igrišče je bilo res spolzko, vendar pa so se pogosto videli »kiksi« nepovezave naših igralcev. Zdi se mi, da so zelo neumestne solo akcije, ki se le redkokdaj posrečijo. Res je, da je vsakdo vesel, če se od njegovega udarca zatrese mreža, toda mnenja sem, da bi nas pogosti porazi že morali naučiti pravilne taktike.

Dobro podajo in pravilno povezavo pa smo lahko videli prav pri igralcih nasprotnika, čeravno smo na prvi pogled mislili, da iz tako različnih barv dresov ne bo nič. Zmagali so namreč zaslužen, kakšna pa bo »ravanšna« tekma spomladi, bomo pa prav gotovo videli.

Naše igralce pa lahko v tej zvezi pohvalimo za humano akcijo, ko so se že nekajkrat odrekli malici in denarju, katerega so v ta namen dobili od sindikalne podružnice in ga dali tov. Remsu, ki si je na prejšnji nogometni tekmi zlomil nogo in je zato precej prikrajšan pri mesečnih OD.

Naši enajsterici in vsej »rezervi« želim, da bi v letu 1968 bolje zastopali nove drese, zato naj jim Novo leto na tem področju prinese več sreče in manj golov.

I. O.

Krona napada je uspešen za končni udarec

reč, da se trudijo, a kaj hočemo, žoga je okrogla in vedno najde pot v mrežo na slabši strani.

Nedelja, ko smo se peljali proti Tržiču, je bila izredno lepa. Vsega se je željeni zmagi nasproti peljalo šest »boljših« avtomobilov, v katerih so bili igralci z zadostno rezervno, fotograf tov. Pavlič in precej nas — navijačev. Vsi so bili zelo dobre volje, saj so s seboj vozili zadosti korajže, posebno pa tisti, ki so prišli kar od proslave, ki je bila v jedilnici v počastitev praznika 29. novembra. Ko sem pred tekmo tako razigrane vprašala, na kaj računajo — zmago ali poraz, je tov. Kavka, ki je dobra obramba pri naših, hrabro odgovoril: »Jaz že vidim, da bom danes imel »dan«. Verjela sem mu in računala, da mislijo tudi ostali igralci tako, zato sem jim zaželela — zmago.

Ko smo prispeli okrog 13. ure v Tržič, še tamkajšnih igralcev ni bilo zbranih. Zato so naši prosti čas po-

časa se, je še dvakrat zatresla mreža, na vsaki strani je padel še po en gol in tako je bil rezultat neod-

O, TA NAROBE SVET

Je pač tako narejeno, da so črke na stroju tako blizu, da čisto nevede pritisneš namesto prave njeno sosedo in potem se zgodi, da...

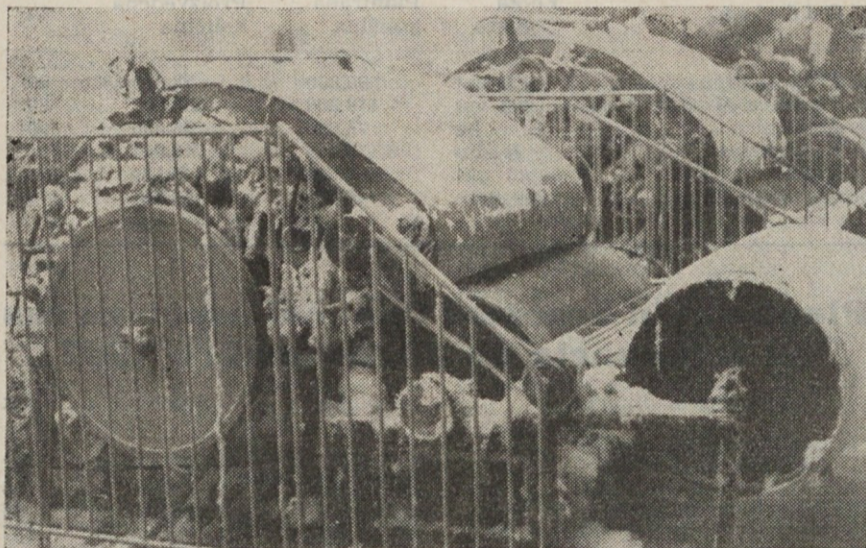
- imajo v bufetu odobren nakup strojčka za rezanje SLAME (namesto salame),
- da odobri DS sredstva za SKLEDE (namesto za sklade),
- da bi morala DDK pri NB izdati NORO potrdilo (namesto novo),
- da se seja vrši v direktorjevi DOBI (namesto sobi),
- da so bili navzoči PRISOLJENI (namesto prisiljeni),
- da se moramo pri sklepanju držati razpisanih POVOJEV (namesto pogojev),
- da imamo v tovarni predsednike SVEGA (namesto sveta),

- da je bil pred kratkim nabavljen stroj za KIHANJE bombaža (namesto kuhanje),
 - da rabimo sezname za posamezne izpite na visokih POLAH (namesto šolah),
 - da smo imeli pred kratkim obisk poslovnih SRAK (namesto strank),
 - da je predsednik samoupravnega organa TOVORIL sejo (namesto otvoril),
 - da se ne sme naslanjati na tkalska KRILA (namesto bila)
- in navsezadnje niti ne bi bilo napačno, če bi dobili KRIŽNO PREVIJALNI STROJ (namesto previjalne-ga).

Srečno NORO LETO!
(Oprostite — novo)

S. Š.

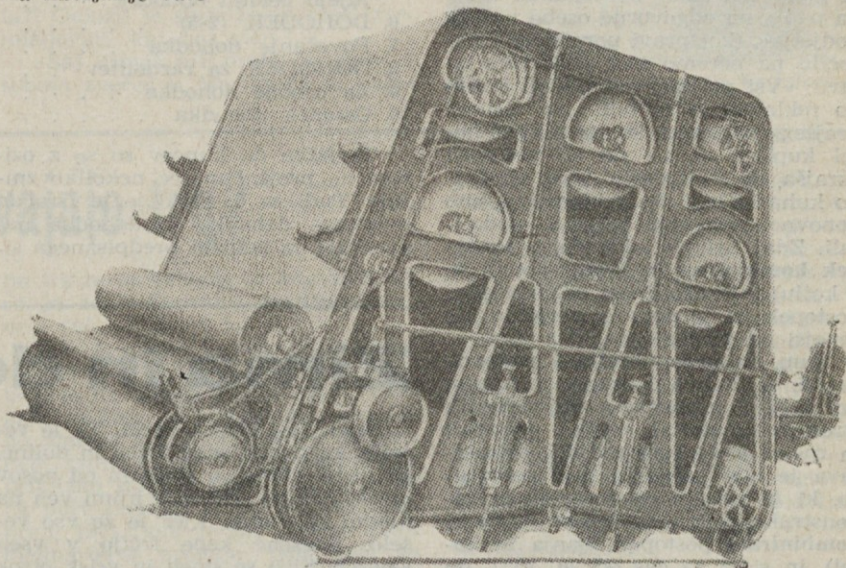
Od surovine do izdelkov

Stari mikalnik z bobnom za navijanje vate

Mikalniki najnovejših izvedb dobesedno mečejo iz sebe mikano bombažno tenčico. So popolnoma zaprti, bombaž pa prehaja iz valja na valj z izpihavanjem in vsesavanjem zraka z vlakenci. Zato je med pasovi togih oblog veliko luknjic skozi katere piha zrak in odpihne vlakenca na drugi valj, kjer druge luknjice vsesajo zrak z vlakenci. Tako pri zelo velikih hitrostih vlakna prehajajo iz valja na valj. Pred te mikalnike ne polagamo več zvitkov, ampak po cevovodih potiskajo delno zrahljan material (npr. bombaž) v nakladalnike z občutljivo tehtnico. Nakladalniki so združeni s tako imenovanimi mikalniki za veliko produkcijo.

Eden od ciljev, ki jih hočemo doseči v naši tovarni, je tudi moderno urejena in opremljena mikalnica. Za sedaj pa imamo ob bolj ali manj zastarelih mikalnikih večinoma sodob-

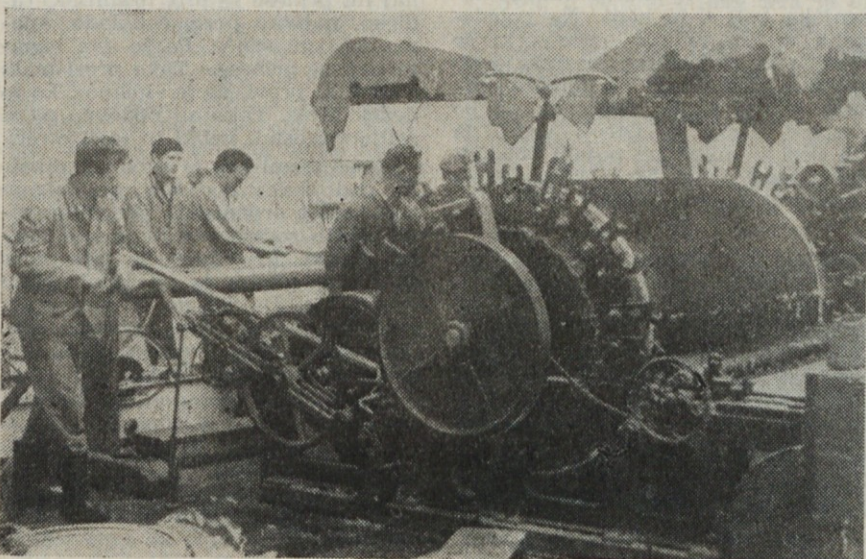
magajo glavni odstotek mikanja.

Iz zadnjega valja, ki se imenuje snemalni valj, snema sekirica zmičkano tenčico. Pri nas to tenčico na različne načine preoblikujemo. Vedno pa jo na nek način dvojimo tako, da dobimo debelejšo plast. To plast nagubamo (dobimo cik-cak vato), obenem s papirjem zvijemo (dobimo zvito ali »rolano« vato), narežemo in obdamo z mrežico (dobimo vložke), ali pa ročno preoblikujemo (konfekcioniramo) v razne druge izdelke.

Mikalniki v predilnicah pa imajo priključen še en del, ki tenčico stisne in potem združi v pramen, katerega bodo kasneje po več stopnjah predelave spredli v prejo. Tak pramen — vendar prepojen s smolo izdelujemo v oddelku filtrov. Iz njega delamo tako imenovane CS filtre.

(Nadaljevanje)

Previjanje obloge mikalnega bobnja je vse prej kot enostavno opravilo

POJASNILO

Zadnji čas se slišijo v tovarni govorice, da je sedanje beljenje z novimi aparaturnimi dražje kot je bilo prej, ko smo belili še v banjah. Pri tem se posamezniki sklicujejo na poročilo komisije za razpravo vzrokov reklamiranja hidrofilnosti gaze. Da ne bi komisija in njen predsednik po nepotrebnem izpadla kot nasprotnika modernizacije v belilnici in da bi obenem vse tiste, ki so bili pomanjkljivo oziroma napačno seznanjeni z ugotovitvami komisije, prav informirali, smo prisiljeni dati naslednje pojasnilo:

Komisija je bila med drugim zadolžena tudi, da ugotovi zakaj je prišlo do nehidrofilne gaze. Splošno mnenje tehničnih strokovnjakov podjetja in izven njega je bila, da je temu vzrok nepopolna oprema belilnice — predvsem pomanjkanje stiskalnice. Hitrejši potek rekonstrukcije pa so zavrlje težave z devizami, pri čemer »ne moremo trditi, da bi glede teh težav kakršnakoli krivda padla na odgovorne osebe našega podjetja«, (kot pravi poročilo). V poročilu pa beremo tudi naslednjo izjavo: »Vsi poskusi (na novem kotlu) do reklamacije so bili na osnovi krajšega postopka, ker je bil pač kotel kupljen za to, da se postopek skrajša, da se material torej istočasno kuha in beli. Po reklamaciji smo ponovno postopek beljenja podaljšali. Zdaj belimo tako, da je **postopek kombiniran** (v banji, potem še v kotlu) in hidrofilnost odgovarja... postopek pa je dolg in verjetno nič cenejši od prejšnjega«.

Sum, da je **kombinirani postopek dražji**, je hotela komisija računsko preveriti s primerjavo najvažnejših stroškov (material, osebni dohodki) in račun je ta sum potrdil. Primerjava je bila narejena med recepturo, ki je veljala pred začetkom rekonstrukcije in med recepturo za ta **kombinirani postopek** (banja in kotel), in sicer za čas od 28. VIII. do 20. IX. 1967.

Komisija je želela z objavo takih podatkov le poudariti, da je imela naša tovarna zaradi pomanjkanja deviznih sredstev, ki je bilo pogojeno z zunanjimi vplivi, pravzaprav dvojno škodo: stroške reklamacije, poleg tega pa še stroške dražje proizvodnje. Vsekakor pa je ta ugotovitev, zaradi katere ne bi bilo mogoče nobenemu od odgovornih oseb kaj očitati.

Izjav o dražjem beljenju zdaj, po končani rekonstrukciji pa niti ni mogoče dajati, saj še proizvodnja ni povsem stekla, prav zaradi tega tudi ni napravljena še nobena analiza o rezultatih v novih pogojih. Pričakujemo pa lahko, da bodo rezultati ugodni in na vsak način boljši od onih pred začetkom rekonstrukcije. Že to, da bomo našim belilcem olajšali dosedanje težaško delo, nam more veliko pomeniti.

Dipl. oec. Tone Laznik

Proizvodnja v mesecu decembru 1967

Oddelek	Enota mere	Planirana količina	Proizvedena količina	%
1. Trakotkalnica	000 vot	86.880	78.619	90
2. Tkalnice širokih tkanin	000 vot	448.368	358.287	80
3. Mikalnica	kg	76.656	68.650	90
4. Konfekcija	N din	3.139.944	2.713.947	86
Vložki	pkt	569.784	445.120	78
5. Cigaretni filtri	000 kom	46.600	54.351	116

Planirani in doseženi finančni uspeh za čas od 1. januarja do 30. novembra 1967

	V novih dinarjih	po planu	doseženo	Index
1. Realizacija po izdanih fakturah med letom		38.192.670,91	38.786.464,26	102
2. CELOTNI DOHODEK		38.224.765,91	37.436.001,03	98
3. Porabljeni sredstva		26.537.507,75	24.960.528,34	94
4. NETO PRODUKT (2-3)		11.687.258,16	12.475.472,69	107
5. Celotni stroški, ki obremenjujejo celotni dohodek		27.981.304,07	26.400.667,98	94
6. DOHODEK (2-5)		10.243.461,84	11.035.333,05	108
7. Povečanje dohodka		—	9.513,89	—
8. DOHODEK za razdelitev		10.243.461,84	11.044.846,94	108
9. Za osebne dohodke		7.765.370,70	7.426.943,56	96
10. Ostanek dohodka		2.478.091,14	3.617.903,38	146

Terjatve do kupcev so se z ozirom na prejšnji mesec nekoliko znižale. Tudi za to obdobje je izračun celotnega dohodka in dohodka napravljen na podlagi predpisanega si-

stema plačane realizacije, delitev dohodka pa na podlagi Pravilnika o delitvi dohodka s tem, da je vpoštevan 6. člen za tiste stroške, ki bodo predvidoma še nastali do konca leta.

F. R.

Zima in dedek mraz

Sneži, joj otroci, sneži. To je veselje, ko pobeli sneg hribe in doline, ko visijo sveče od streh in od nosov otrok. Brž po sani in z njimi ven na hladni beli sneg, kjer je že vse veselo. Snežene kepe frčijo v vseh smereh. Sliši se smeh in vrisk otrok — pa tudi jok, če zadene kakega korenjaka bolj trda kepa. Na polednelih cestah vidimo odrasle, ki se smešno in preplašeno premikajo po spolzkih tleh, otroci pa korajžno drsajo — naj se le, samo, da ne bo nesreče. Zima je. Otroci vedo, da jih pozimi nikoli ne pozabi obiskati dobri, stari dedek Mraz, ki nikoli ne pride praznih rok, ampak ima vedno

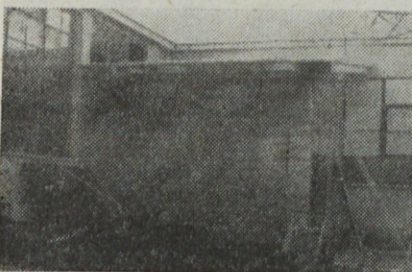
zvrhan koš dobrot, da z njimi razveseli svoje male oboževalce,

»Mamica, prosim napiši dedku Mrazu, da naj mi prinese: zibelko, voziček za punčko — veš takšnega kot ga ima Marjanca, pa nove kocke, ker so stare že vse raztrgane, potem naj mi prinese še uro, hranilnik, radirko, nalivno pero, čokolado, ananas in pomaranče. Pa še dve banani naj mi prinese.« Tako prosi mala Vesna, ki pravi, da je »luštno«, ko je dedek Mraz. Tako ali podobno pa si želijo vsi ostali veliki in mali otroci.

Pred tremi leti je odbor sindikalne podružnice podjetja, po dolgem času zopet organiziral obdaritev otrok naših sodelavcev in prihod dedka Mraza. Prireditve je bila sicer skromna, otroke je pa kljub temu razveselila. Da jih ne bi razočarali, smo pripravili letos skromno obdaritev s kratkim programom ob prihodu legendarnega Dedka.

Dobili smo risane filme, ki smo jih ob tej priložnosti predvajali otrokom, ker vemo, da je za otroke to posebno doživetje — pa tudi mi »stari« jih radi gledamo. Darila so bila taka kot prejšnja leta.

B. P.

Naša tovarna se širi na vse strani

MAJHEN TRIK

Tiste dni je bila Mara sumljivo prijazna z možem. »Dušanček, naj ti skuham črno kavo? Kar poleži malo po kosilu, bom že jaz pomagala otrokom pri nalogah! Saj vem, da si utrujen od dela v pisarni...« Še bolj sumljivo je bilo to, da ga zvečer, ko je kot običajno zavil na tarok v kavarno, sploh ni vprašala, kdaj se vrne domov — in potem, koliko je zapravil.

V soboto zvečer pa je le prišla z barvo na dan: »Dragi, danes popoldne mi je telefonirala Zora, če naj rezervira za naju karte za ples tekstilcev?« Mož je v mislih naglo preletel stroške: najbrž bo hotela novo toaleta, zadnjič mu je po ovinkih omenila, da bi potrebovala tudi novo torbico, potem bi moral tudi dati v čiščenje svojo črno obleko — in v hipu odločil: »Ne, draga, ne greva! Otrokom bo potrebno kupiti obleko za zimo.«

»Ampak Vida gre tudi...«

»Ne moreva, ljubica, daj si do-povedati. Saj še obroka za banko nisva plačala. Tvoja mati bo imela

prihodnji mesec rojstni dan ... ne morem...«

Mara se je sicer kujala, prosila in zagotavljala, da ne potrebuje nove obleke — toda Dušan je bil nepopustljiv: »Ne gre in basta!« Tri dni kasneje, ko je Dušan po kosilu zadremal in je odšla žena z otroki na sprehod v park, je nenadoma zvonil telefon. Še preden se je lahko oglasil je zaslišal iz slušalke: »Mara danes sem govorila s Petrom. Bil je razočaran, ker tvoj stari noče na tekstilni ples, potem pa je predlagal, da se zvečer dobimo v kavarni. Glej, da pretentaš starega, da te bo pustil ven... reci, da sem te povabila jaz, da praznujem rojstni dan ali kaj podobnega, saj si boš že zmisllila kaj pametnega...«

Dušan je komaj potlačil svoj bes, ki se je nabiral v njem in bliskoma premislil, kaj naj napravi, da se ne izda. Mara — da se je tako spozabila?! Odložil je slušalko in začel pre-mišljevati, kaj naj stori?

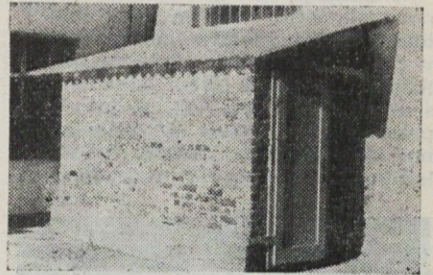
»Saj nimaš nič proti, če grem v soboto zvečer k Marjani!« je vpra-

šala tisti popoldan Mara moža. »Rojstni dan praznuje, pa nas je povabila vse divše sošolke k sebi...«

»Ne, na tekstilni ples pojdeva!« je odvrnil mož in opazoval, kako bo ta vest vplivala nanjo. »Premislil sem si in vzel vstopnice za ta ples.«

Mara se je na vse pretege brani-la in izgovarjala, češ, da je oblju-bila Marjani, da pride k njej — to-da na koncu je popustila.

A kako je bil Dušan zvečer pre-senečen, ko je na tekstilnem plesu zagledal pri mizi ob vhodu v dvorano Marjano, ki jima je že, od daleč mahala: »No, nama je le uspel trik s telefonom! Ali ti nisem rekla Mara, da so naši možje včasih otročje lju-bosumni?«

Se en prizidek, to je za kompresor

Kako tuje firme osvajajo trg?

2. primer: UVAJANJE NOVEGA MODELA PROIZVODA IN NJEGOVA PRODAJA PO VSEM SVETU

Ker gre v tem primeru za podjetje Eastman — Kodak, s katerim ima tudi naša tovarna poslovne stike (licenca za cigaretne filtre) bo verjetno branje še privlačnejše. Znano je, da omenjena firma izdeluje tudi kamere in fotoaparate in je pravzaprav glavno in največje tovrstno podjetje. Njegova prednost je tudi v tem, da ima po vsem svetu okoli stopenetdeset prodajnih mest, kjer se prodajajo znatne količine.

Ko so se leta 1953 pri firmi odločili, da izdelajo novo kamero, so se zavedali, da neko nemško in japonsko podjetje izdelujeta dobre kamere in da so ti aparati izredno dovršeno izdelani. Zaradi tega je bilo potrebno, če so želeli napraviti nekaj novega, vse priprave izvesti v veliki tajnosti, ker je potrebno dosti časa, da se izdela nova kamera. Osnovali so mednarodni komite, ki je delal na tej nalogi. Proizvod so pazljivo testirali in to tako, da celo njihovi uslužbenci niso vedeli, kaj testirajo. Zanimivo je, da so deset let uspeli ohraniti svoj projekt v tajnosti in da je konkurenca šele šest mesecev pred prihodom novega fotoaparata na trg za to izvedela. To pa je bilo brez sleherne nevarnosti, če povemo, da je od odločitve EASTMAN KODAK-a v letu 1953, da da

na trg novo kamero in leta 1965, ko se je to realiziralo, preteklo torej celo več kot deset let.

Ker je očitno to zelo dolga doba, je vsekakor že takoj jasno, da je bilo delo na tem projektu drago, obnemem pa tudi do podrobnosti proučeno. Znesek 6 milijonov \$ res ni majhen, sam projekt pa je napredoval približno takole: 1959. leta, šest let po prvi zamisli, je bil projekt odobren, 1961. leta je bil izdelan plan mednarodne prodaje, 1962. leta so bili poklicani šefi vseh poslovalnic v tujini v centralo, 1963. leta je bil pripravljen reklamni material, ves ta čas pa so iskali tudi ime novega fotoaparata. Izbrali so ime, ki je najboljše opisovalo nov proizvod: Instamatic (instant-trenutek, matic — od automatic — »avtomatično«, ker je imela vgrajen poseben sistem, ki je omogočal, da se film v trenutku vde-ne v kamero in ker je bila kamera povsem avtomatična). Zanimivo je tudi, da so že v letu 1959 inženirji spraševali šefe prodaje, kaj vse žele imeti na novi kameri, kakšna naj bi bila cena in kakšne karakteristike naj bi imela. To medsebojno sodelovanje med strokovnjaki za razvoj in strokovnjaki za prodajo je brezprimerne važnosti, če se želi pripraviti izdelek, ki ga kupec resnično želi.

Še nekaj besed o pripravah: kamere in filmi so bili odposlani osem tednov pred prvim dnem prodaje, propagandni teksti so bili prav tako

poslani v vsa prodajna središča pravočasno, kjer so jih prevedli v jezike vseh držav, kjer se je prodaja predvidevala; propagandni materiali, namenjeni za prodajne točke — trgovine, so bili izdelani posebej in prav tako pravočasno razposlani. V revijah, ki so imele bralce po vsem svetu, so objavili oglase, oglase so poslali še posebej na 5 milijonov različnih naslovov v raznih državah, poleg tega pa še v strokovne časopise, televizijo itd. Vsekakor je bil velik problem vskladiti vso to svetovno akcijo, določiti, kje naj se objavljajo reklame, kdaj, s kakšnimi sredstvi in kako pogosto.

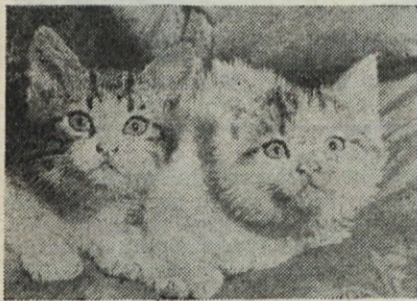
Končno je prišel dan »izstrelitve« — 18. februar 1965! V mestih vsega sveta, tako kot se giblje sonce, so se začeli v roku 24 ur prodajati fotoaparati Instamatic; prav tako se je začela tudi reklama. Že avgusta tega leta je firma izjavila, da povpraševanja ne more zadovoljiti, decembra pa je bila to že najuspešnejša kamera, kar jih je EASTMAN — KODAK sploh kdaj dal v prodajo. Ob koncu dveletnega razdobja so prodali 10 milijonov komadov, polovico od tega izven ZDA, a samo v Nemčiji milijon. 1965 so imeli 1,4 milijarde \$ skupnega prometa, dobička pa 485 milijonov \$. V letu 1966 pa se je promet povečal za 318 milijonov \$, torej za nadaljnjih 28%. Če povemo še, da je prav v tem času začela tudi konkurenca izdelovati in prodajati nove kamere, je uspeh te dobro premišljene in izvedene akcije še toliko večji.

MAČKOV BAL

Kakor vsako leto in to že nekaj let, smo se tudi letos odločili ob obletnici, da gremo na mačje kosilo na Veliko planino. To naše praznovanje se je pričelo povsem slučajno.

Ko smo hodili v hribe še peš in ne glede na to, koliko je bilo snega, smo pri planinskem domu »Induplati« Jarše ulovili v globokem snegu mačka, z nami pa je bil sposoben kuhar, ki nam je pripravil mačjo pečenko in to zelo okusno. Upravnica doma (Zormanova) se je zelo jezila, ko smo ji povedali, da je bila žrtev njihov maček.

Naslednje leto pa smo dobili še nove člane in tako se je iz leta v leto večalo članstvo naše odprave v decembru. Letos je bila za to določena sobota, 16. XII. z odhodom ob sedmi uri zjutraj. Vse je bilo pripravljeno in vreme ni vplivalo na naš odhod. Točno nikdar ne vemo koliko nas bo, šele tik pred odhodom

avtobusa se lahko preštejemo. Marsikateri član ima težave, preden dobi dovoljenje doma. V večini smo sami možje, ki se znamo na kakšen način izgovoriti in opravičiti. Lansko leto je imel naš stalni član hude težave preden je pripaljal za nami. Vsi smo bili prepričani, da ga žena ne pusti, pa nam je pripovedoval razne priovedke, da je zaspal, da je potem »štupal« avtomobile, da se mu je pridružil še nek pes in še in še, v resnici pa se je vozil z lokalnim avtobusom vse vprek, da bi ušel ženinemu zasledovanju. O teh naših težavah bi lahko še veliko napisal, toda raje preidem na opisovanje letošnjega praznovanja.

Ko smo čakali avtobus, nam je neki znanec rekel, da smo ga že zamudili. Ko pa je pripeljal avtobus z druge strani, je naš dobri vodič vprašal šoferja, kdaj pelje kakšen avtobus proti Kamniku. Šofer mu je odgovoril: »Jaz pa nisem iz Kamnika«. Na našo srečo je avtobus kmalu pripeljal in odpeljali smo se proti Kamniku. V Kamniku smo se presedli in bilo je še toliko časa, da je Slivčič lahko kupil sveče, ki smo jih prižgali in si grelji roke. Precej mimoidočih nam je zavidalo razpoloženje pred našo veselo odpravo.

Seveda je bil z nami tudi novinec, kateremu smo po svojih močeh povedali na kakšen način bo postal

član. Imel je precej treme, pa jo je znal s svojim nasmehom tudi zakriti.

Prvo veselje na Šimnovcu je bil prelep sončen in topel dan, dočim sta bila v Domžalah megla in mraz. Pozdravili smo se z uslužbenci žičnice, ki nas zelo dobro poznajo in če bi jim čas dopuščal, bi se nam prav radi pridružili. Pred našo kočjo je bil sneg kar v zametih in visok preko kolen. Tega smo hitro odstranili, naš kuhar pa je začel svoje delo. Najprej smo mu pomagali našagati drva, kar smo napravili tako hitro, da naš novinec ni imel niti toliko časa, da bi si oglel kočjo, ki je še ni videl, pač pa nam je moral takoj pomagati pri pripravi drv. Nato je sledilo vsakokratno fotografiranje z ubitim mačkom, vendar na žalost do sedaj še nisem dobil nobenega posnetka. Upam, da bom letos le prišel do njega.

Naš kuhar je res pravi, samo dela in molči, še pomoči noče. Pred kosilom imamo obvezno kepanje in »mavžanje«, joj gorje če ne paziš kje stojiš. Kosilo je bilo kmalu pripravljeno in vsi smo v največjem pričakovanju čakali kaj bo napravil novinec. Toda ni nas razočaral, saj je imel močno telo. Pečenko je še enkrat pogledal, potem pa jo hrabro načel. Kosilo je bilo zares okusno, čemur se imamo zahvaliti našemu kuharju. Po kosilu smo odšli do Domžalskega doma, do koder je prav

Zakaj izstopajo iz zveze komunistov?

Pod tem naslovom je bil v novemberski številki »TOSAME« članek, v katerem si je tov. Petković prizadeval, da bi pojasnil ta problem. V tem članku je navedeno, da člani ZK izstopajo iz članstva zaradi tega, ker to prihaja v modo. Razloge tov. Petković deli na osebne in objektivne.

Ne mislim zanikati, da to niso vzroki, vsekakor pa niso najbistvenejši. Po mojem mnenju izstopanje ni v modi, temveč posledica idejne zaostalosti in omanjkanja družbene politične zavesti.

Tov. Petković pravi, da bi bilo normalno pričakovati, da se bo organizacija sedaj povečala zaradi reorganizacije ZK in gospodarske reforme. Takoj v naslednjem odstavku trdi, da ljudje izstopajo zaradi tega, ker so bili sprejeti nekateri kampanjsko, drugi pa na lastno željo in raznih karierističnih (koristoljubnih) teženj. Tu tov. Petković zahaja v protislovje, ker že vemo, da so bili nekateri v članstvo sprejeti kampanjsko, druga pa na lastno željo ter so mislili, da jim bo rdeča izkaznica pomagala pri njihovih interesih. Smatram, da bi bilo bolj normalno pričakovati, da bodo iz-

lep izlet, posebno še, če je vreme takako sončno, kot je bilo tisti dan. Ko smo se vrnili, pa nam je kuhar pripravil sočno večerjo, ki jo je predstavljala zelo okusna mačja obara. Na vrsti je bil krst našega novince, ki si je izbral za botra našega Boreta. Sledile so ceremonije, vprašanja in obredi, ki so nepozabni in Lazar je bil rešen skrbi, ki so ga mučile ves mesec. Zares je bil prešrečen, ko je lahko oddal malo sajaste barve še na ostale člane, ki so bili navzoči. Potem smo pa odšli na Zeleni rob, kjer smo občudovali majave obiskovalce posebno nežni spol.

Pri naši mizi smo začeli milo neprevati, peli smo, da je bilo kaj. Nekaterim je bilo naše petje gotovo všeč, ker so na našo mizo prihajale steklenice brez našega naročila. Ker pa smo se še želeli celi vrniti v našo kočjo, smo jih vzeli s seboj. V koči je bilo toplo in komur ni bilo za spanje, je lahko nadaljeval debato na višji ravni.

Zbudili smo se v prelepem jutru, v katerem so nas sonce in gore tako prevzele, da smo pozabili na to, kako mrzel je sneg, s katerim smo se umili. Sledil je zajtrk, ki ga je zopet pripravil naš kuhar. Potem smo skupno pospravili in kočjo zaklenili ter odšli proti sedežnici. Pri sedežnici pa smo se odločili, da gremo raje v dolino peš.

Še en pogled Zormanu in že smo bili v dolini, kjer smo se vsedli v avtobus in odpeljali domov dobre volje po obisku na naši lepi planini.

D. J.

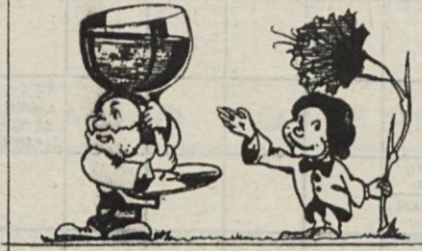
stopili. Posebno a to lahko pričakujemo še v bodoče, če ne bomo začeli dajati večjega poudarka idejnemu izobraževanju članstva in razčiščenju pojmov, kakor tudi delu z mladino, da jo pripravimo za vstop v članstvo ZK. Zelo pomembno se mi zdi tudi pravilno razreševanje medsebojnih odnosov v zaostrenih primerih. Zakaj? Kot piše tov. Petković se dogaja tudi to, da nekdo vrže puško v koruzo in zapusti položaj, kar drži — tudi taki primeri so. Samo, da takj največkrat pravijo tiho ali glasno: »Kaj se bom jaz ‚busal‘, saj z glavo skozi zid ne morem«.

Če bomo hoteli, da bo organizacija bolj ovezana in sposobna za izvrševanje nalog, ki v sedanjem času niso lahke, glede na to, da jih vsi niti ne poznamo. Zato bomo morali bolj gledati na pravilno razreševanje medsebojnih odnosov v tem smislu, da ne bomo v slučaju, če nekdo kritizira nekaj, jemal to kot napad na osebnost, če smo v tem primeru prizadeti. Več poudarka bomo morali dati tudi idejno političnemu izobraževanju, proučevanju samoupravnega mehanizma, ki ga moramo izpolnjevati in razvijati.

Dolenc Anton

Kadrovske vesti

V ČASU OD 12. I. DO 11. II. PRAZNUJEJO SVOJ ROJSTNI DAN:

Konfekcija: 12. 1. Cerar Marinka, 14. 1. Križnar Peter, Paliska Tončka, 16. 1. Breznik Marija, 17. 1. Kotnik Metka in Paštebar Tončka, 23. 1. Rešnik Nežka, 25. 1. Klopčič Ivanka, 27. 1. Morela Ivanka in Ručigaj Ana, 2. 2. Klopčič Nada, 4. 2. Potočnik Jožica, Gaberšek Minka, 9. 2. Dolenc Viljem in Prašnikar Marija.

Tkalnica ovojev: 17. 1. Klemenc Tončka in Mihelčič Tončka, 24. 1. Pivk Francka, 25. 1. Vrtar Jožica, 29. 1. Poljanšek Jožica, 6. 2. Sever Tilka.

Tkalnica gaze: 14. 1. Šlibar Marija, 16. 1. Glavan Jože, 17. 1. Cerar Ivanka, 1. 2. Rahne Marija, 6. 2. Poljanšek Jožica.

Zvezda: 29. 1. Prašnikar Franc, 3. 2. Jeretina Marica, 9. 2. Okoren Minka.

Pripravljalnica: 17. 1. Miketič Marija, 25. 1. Vrhovnik Pavla, 26. 1. Osolin Marinka.

Tajništvo: 13. 1. Planinc Pavla, 22. 1. Černivec Vida, 1. 2. Požek Mirko.

Plan. analit. sektor: 1. 2. Siard Gabrijela.

Pomožni obrati: 15. 1. Kepec Pavle, 20. 1. Avbelj Janez, 1. 2. Bernot Janez.

Naše najboljše želje!

VSTOPIV V PODJETJE:

Dolenc Anton — na del. mesto šoferja.

V MESECU DECEMBRU SE JE RODILA:

Starbek Tinci — hčerka.
Čestitamo!

C. Z.

Novoletna

Ker nisem pesnik, ne poet, le od leta starega prevzet, na kljub vsemu, kar ni moj svet, vam hočem pesmico zapet!

Prav zdaj na koncu tega leta, katerega smo preživeli, ne vemo, kaj nam Novo leto obeta, vsi pa uspehov smo veseli!

Res ni teklo kot po loju in tudi to je včasih prav, čeprav zahvala gre tud' znoju, ne vselej tehničnih naprav!

Ni mačja solza 300 dni — boriti se za variabilni plan, ki nikdar takšen ni, da držal bi vsaj kakšen dan.

Pa tudi to nam zdaj ni več težko, saj vsega človek se privadi, če ne-bi še za odbitne točke šlo, mi delali po stari bi navadi.

Naj Novo leto vse popravi, sovražnik naj prijatelj bo, ker le v delu in v spravi — vse lepo naprej bo šlo.

Vse to, kar si iz sreča želimo, postane naj življenja plan, zato se vsi za tak plan borimo — da boljši bo jutrišnji dan.

J. K.

Čestitka

Vsem našim sodelavcem želimo veliko zdravja in zadovoljstva v letu 1968, da bi nas razumeli in pazili na strojne naprave, da bi bili mi in vi v tesnem sodelovanju.

»Elektro delavnica«

DELOVNA ENOTA TKALNIC — ČESTITA OB NOVEM LETU 1968 MNOGO USPEHOV PRI DELU IN V ZASEBNEM ŽIVLJENJU IN PRIPOROČA SVOJE KVALITETNE IZDELKE OB NESREČNIH SLUČAJIH NA DELU, PROMETU IN DOMA.

D. E. Tkalnice

Humor

Ker ima marsikdo toliko skrbi z obdarovanjem svojih bližnjih in daljnih sorodnikov, prevzamem vlogo svetovalca, kaj naj kupimo ob raznih svečanostih:

SREČNEMU LASTNIKU AVTOMOBILA: podarimo mu lep hranilnik. Verujte, da ga bo vesel, saj bo vedel, kam dati denar, ki ga je prihranil z avtomobilom.

PRIVATNEMU OBRRTNIKU: nabavimo v usnje vezano zbirko finančnih predpisov, da mu bo vedno pred očmi, čemu vsemu se je izognil in — česa bi se še lahko izognil!

PODNAJEMNIKU: najbolje urežemo z večjim zavojem vate za ušesa. Tako bo on boljše spal in tudi vi boste imeli, kadar boste ponoči rogovilili, lažjo vest.

ŠEFU: kupite rožnata očala in uro, ki zjutraj zaostaja in opoldne prehiteva.

PRIJATELJEM: darujte gobo za brisanje spominov in zbornik novih dovtipov — takšnih, ki jih še niste desetkrat pripovedovali.

SOVRAŽNIKOM: pošljite vsakemu eno razglednico s prisrčnim voščilom: »Vse tisto kar si v novem letu želiš ... in milijon poljubov ... Vedno tvoja Tatjana. P. S. Kdaj me boš obiskal?«; kar ga bo veljalo mnogo brezupnega truda, da bo pomiril svojo ženo.

SORODNIKOM: napišite prijazno pismo in se povabite na počitnice v njihov idiličen dom, ker človek pozabi, da ni doma in zelo jih boste vzradostili.

SVOJI ŽENI: darujte pismeno priznanje, koliko dobite razen plače dobička, honorarjev, nadur, o katerih do sedaj niste črhnilj besede. To jo bo veselilo še vse prihodnje leto.

Novoletno jutro

- Boš videl, kako bosta očala iz mamice veselo presnočena, ko se zbudita!

PREKLIC

Preključujem neresnične besede, ki sem jih govorila o tov. Flis Ani.

K. O.

		UPO- ZORILO	RADIJSKI APARAT	ŽENSKO IME	4. IN 25. ČRKA	NI SREČNA	VZKLIK BIKO- BORCA	IZUM. TESLA	SENO DRUGE KOŠNJE	VOJNI ODSEK	MESTO NA ČEŠKEM	IZMEČEK VULKANA	ABR- KOM- BINAT	VEZNIK TRENJE	
GRAJE	ŽENSKO IME			NADOM KAVE						TURI, ČIRI					RAZ- LICNA SAMO- GLASNIKA
KRAJ OB SOČI	WAGNERJE- VA OPERA			PREBIVALKA IRANA						SEZNAM IMEN					
				KEM. ZNAK IRIDIJA			ZADRŽE- VANJE TAJNA DRU- GANIZACIJA								
DAŽAVA V ZDA				PRIPO- RČANJE IZDELKOV								PRI- STANIŠČE V IZRAELU			GORA NAD KOROŠKO
NAJPR. OD ČRNEGA				POKR. V VOJVODINI						ŽENSKO IME			VZKLIK PRIGOVA- RIANJA		
GORA NAD POSTOJNO				SONATA V MAN IZVEDB						GRSKA ČRKA					
				NEZNA- NEC			ČLOVEK AUTOMAT	ISTI ŽENSKO IME					ENAKI ČRKI OBSIRNO KNJ. DELO		
RADOVAN GRBEC		ALFRED		KREGATI								GRŠKI BOG VOJNE			
ŽENSKO IME		NOBEL		DOKTOR								OTROK S ŠED SVETILKO			
							VRSTA JEDI PREDSTAVNI SOPRSTANA						ŽENSKO IME		GLAVNO MESTO GRBIJE
DENAR						ENA IN DRUGA				ŽENSKO	KOOR LIMA				
NASPROTJE VOJNE															
	PREDLOG	BARVA KOŽE		ETIOPSKI POGLAVAR	LENARITI										
		ČISTO ZRAVEN			ATEK										
					KEM. ZNAK RADIJA					EDINI SIN KEM. ZNAK AMERICIJA					
	SLOVENSKI PISATELI							MOŠKO IME					10 ČRKA	15 ČRKA	
							SESTAVNI DELI GORA (MNOŽ)								

**REŠITEV NAGRADNE
SPOLNJEVANKE**

Žrebanje na koncu leta je prineslo nagrado dvema K-jevka. Za prvo nagrado čestitamo J. Obradović za drugo pa J. Kokovec. Ta mesec smo prejeli 23 rešitev, ki niso bile vse pravilne. Bolj čudno pa je da še vedno prihajajo rešitve za nagradno enačbo iz prejšnjega meseca. Izgleda, da se nekaterim malo kasno »posveti«. Morda se vsi v tovarni ne držé rokov, povem pa naj, da uredništvo časopisa upošteva za nagrado le rešitve, ki prispejo do roka, ki je izpisan na zaboječku to je do dvajsetega v vsakem mesecu.

Načelnost

- Ne, ne, jaz bom letos slavil novo leto v hruge svojih rajčičkih!

Izdaja Tovarna sanitetnega
materiala Domžale

Urejuje uredniški odbor:

Pavla Buždon, Vida Grlica,
Limovšek Milena, dipl. ing.
Helena Breznik, Viljem Dolenc
(odgovorni urednik), Dano Ju-
teršek, Ivan Kosirnik, Lovro
Mokorel, Miro Pavlič, Mirko
Požek in Franc Perše.

Tiska Papirkonfekcija Krško,
obrat Valvasorjeva tiskarna

Naklada 700 izvodov